

Bruksela, 25 czerwca 2026 r.
(OR. en)

9980/26

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2026/0155 (NLE)

COPEN 209
EUROJUST 21
JAI 704

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	25 czerwca 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 287 final
Dotyczy:	Wniosek DECYZJA RADY w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 287 final.

Załącznik: COM(2026) 287 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 25.6.2026 r.
COM(2026) 287 final

2026/0155 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

UZASADNIENIE

Niniejszy wniosek dotyczy zawarcia Umowy między Unią Europejską a Algierią o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierii właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych (zwanej dalej „Umową”).

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) koordynuje postępowania przygotowawcze oraz wnoszenie i popieranie oskarżeń w sprawach dotyczących poważnej przestępczości transgranicznej w Europie i poza nią. Jako unijne centrum współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych w Unii Europejskiej (UE) Eurojust wspiera krajowe organy śledcze i organy ścigania.

W zglobalizowanym świecie potrzeba współpracy między organami wymiaru sprawiedliwości prowadzącymi postępowania przygotowawcze oraz wnoszącymi i popierającymi oskarżenia w związku z poważnymi przestępstwami nie kończy się na granicach Unii. Wraz z nasilaniem się przestępczości transgranicznej kluczowe znaczenie ma uzyskanie informacji spoza danej jurysdykcji. Eurojust powinien więc mieć możliwość ścisłej współpracy i wymiany danych osobowych z organami wymiaru sprawiedliwości wybranych państw trzecich w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań w ramach wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1727¹ (zwanym dalej „rozporządzeniem w sprawie Eurojustu”). Jednocześnie ważne jest zapewnienie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie ochrony danych osobowych.

Eurojust może wymieniać operacyjne dane osobowe z państwami trzecimi, jeżeli spełniony jest jeden z wymogów określonych w art. 56 ust. 2 lit. a)–c) rozporządzenia w sprawie Eurojustu:

- gdy Komisja stwierdziła w drodze decyzji na podstawie art. 57, że dane państwo trzecie lub dana organizacja międzynarodowa zapewniają odpowiedni poziom ochrony, lub – w razie braku takiej decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony – przewidziane są lub istnieją odpowiednie zabezpieczenia zgodnie z art. 58 ust. 1, lub w razie braku zarówno decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony, jak i takich odpowiednich zabezpieczeń, zastosowanie ma odstępstwo w szczególnych sytuacjach zgodnie z art. 59 ust. 1;
- przed dniem 12 grudnia 2019 r. zawarto umowę o współpracy umożliwiającą wymianę operacyjnych danych osobowych między Eurojustem a państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW² lub
- zawarto umowę międzynarodową między Unią a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW, Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138.

² Dz.U. L 63 z 6.3.2002, s. 1.

Europejskiej (TFUE), która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

Eurojust zawarł jak dotąd umowy o współpracy na podstawie art. 26a decyzji 2002/187/WSiSW, które umożliwiają wymianę danych osobowych z Czarnogórą, Ukrainą, Mołdawią, Liechtensteinem, Szwajcarią, Macedonią Północną, Stanami Zjednoczonymi, Islandią, Norwegią, Gruzją, Albanią i Serbią. Zgodnie z art. 80 ust. 5 rozporządzenia w sprawie Eurojustu te umowy o współpracy pozostają ważne.

Od czasu wejścia w życie rozporządzenia w sprawie Eurojustu w dniu 12 grudnia 2019 r. i zgodnie z Traktatem Komisja jest odpowiedzialna za prowadzenie – w imieniu Unii – rokowań dotyczących umów międzynarodowych z państwami trzecimi w zakresie współpracy i wymiany danych osobowych z Eurojustem. Zgodnie z rozdziałem V rozporządzenia w sprawie Eurojustu, w zakresie, w jakim jest to konieczne do wykonywania jego zadań, Eurojust może w drodze uzgodnień roboczych nawiązywać i prowadzić współpracę z partnerami zewnętrznymi. Uzgodnienia te same w sobie nie stanowią jednak podstawy prawnej do wymiany danych osobowych.

Umowa stanowi podstawę prawną wymiany danych osobowych na potrzeby współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zapewniając odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.

W celu zacieśnienia współpracy wymiarów sprawiedliwości między Eurojustem a wybranymi państwami trzecimi Komisja przyjęła zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie umów między Unią Europejską a Algierią, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojustem) a właściwymi organami tych państw trzecich ds. współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych³.

W dniu 1 marca 2021 r. Rada udzieliła tego upoważnienia, przyjęła wytyczne negocjacyjne i powołała specjalny komitet pomagający Radzie w realizacji tego zadania⁴.

Między kwietniem 2022 r. a sierpniem 2025 r. odbyło się kilka rund negocjacji i prowadzono wymianę pism, w efekcie czego negocjatorzy osiągnęli porozumienie na szczeblu technicznym w sprawie tekstu Umowy. Niniejszy wniosek poddano dyskusji z państwami członkowskimi UE w ramach Grupy Roboczej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (COPEN). Algieria wyraziła ostateczną zgodę w dniu 3 lutego 2026 r.

³ Zalecenie dotyczące decyzji Rady upoważniającej do podjęcia rokowań w sprawie umów między Unią Europejską a Algierią, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojustem) a właściwymi organami tych państw trzecich ds. współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, 19 listopada 2020 r., COM(2020) 743 final.

⁴ Decyzja Rady w sprawie upoważnienia do podjęcia negocjacji dotyczących umów między Unią Europejską a Algierią, Argentyną, Armenią, Bośnią i Hercegowiną, Brazylią, Egiptem, Izraelem, Jordanią, Kolumbią, Libanem, Marokiem, Tunezją i Turcją o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami tych państw trzecich właściwymi w sprawach współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zob. 6153/21 + ADD 1, decyzja Rady przyjęta w procedurze pisemnej w dniu 1 marca 2021 r. (CM 1990/21).

- **Spójność z obowiązującymi przepisami dotyczącymi współpracy sądowej między Eurojustem a państwami trzecimi**

Umowa została wynegocjowana z uwzględnieniem kompleksowych wytycznych negocjacyjnych przyjętych przez Radę w dniu 1 marca 2021 r. wraz z upoważnieniem do prowadzenia negocjacji. Umowa jest również spójna z obowiązującą polityką Unii w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości.

W ostatnich latach poczyniono postępy w zakresie poprawy współpracy, jeśli chodzi o wymianę informacji między państwami członkowskimi, a także między agencjami Unii a państwami trzecimi. Rozporządzenie (UE) 2023/2131 w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1727 i decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem⁵ wzmacnia ramy współpracy z państwami trzecimi po stronie Eurojustu przez zapewnienie solidnej podstawy prawnej delegowania prokuratora łącznikowego z państwa trzeciego do Eurojustu oraz współpracy z Eurojustem.

Ponadto rozporządzenie (UE) 2022/838 zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1727 w odniesieniu do gromadzenia, zabezpieczania i analizowania w Eurojuście dowodów dotyczących ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości oraz zbrodni wojennych⁶ obejmuje również ważne aspekty związane z państwami trzecimi. Oba akty ustawodawcze podkreślają znaczenie ścisłej współpracy z państwami trzecimi w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń dotyczących poważnych przestępstw.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Niniejszy wniosek jest również spójny z innymi politykami Unii.

Stosunki między UE a Algierią opierają się na układzie o stowarzyszeniu, który wszedł w życie w 2005 r. Priorytety partnerstwa przyjęte w 2017 r. wyznaczają kierunek stosunków na lata 2021–2027, w tym w zakresie dialogu politycznego, sprawowania rządów, praworządności i propagowania praw podstawowych, a także dialogu strategicznego i dialogu na temat bezpieczeństwa.

Istniejące dokumenty strategiczne Komisji uzasadniają konieczność poprawy skuteczności i wydajności współpracy organów ścigania i organów wymiaru sprawiedliwości w Unii Europejskiej (UE), jak również rozszerzenia współpracy z państwami trzecimi. Dokumenty te to m.in. europejska strategia bezpieczeństwa wewnętrznego (ProtectEU)⁷, plan dla UE

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/2131 z dnia 4 października 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 oraz decyzji Rady 2005/671/WSiSW w odniesieniu do cyfrowej wymiany informacji w sprawach związanych z terroryzmem.

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/838 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2018/1727 w odniesieniu do zabezpieczania, analizy i przechowywania w Eurojuście dowodów dotyczących ludobójstwa, zbrodni przeciwko ludzkości, zbrodni wojennych oraz powiązanych przestępstw.

⁷ COM(2025) 148 final, 1.4.2025.

w dziedzinie zwalczania terroryzmu⁸ oraz unijna strategia zwalczania przestępczości zorganizowanej⁹.

Zgodnie z tymi dokumentami strategicznymi zacieśniana jest również współpraca międzynarodowa w dziedzinie egzekwowania prawa. Na podstawie upoważnienia wydanego przez Radę¹⁰ Komisja wynegocjowała umowę z Nową Zelandią dotyczącą wymiany danych osobowych z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol).

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Materialna podstawa prawna

W art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE określono kompetencje Unii do określania struktury, funkcjonowania oraz zakresu działań i zadań Eurojustu.

Umowa dotyczy współpracy między Eurojustem a Algierią w sprawach karnych oraz ustanowienia odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności i innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych w ramach tej współpracy. Biorąc pod uwagę, że głównymi celami i elementami składowymi Umowy są dwa powyższe obszary, materialną podstawą prawną są art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE.

W związku z tym podstawę niniejszego wniosku stanowią art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) TFUE.

• Proceduralna podstawa prawna

Zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE w przypadku gdy umowa dotyczy kwestii poza wspólną polityką zagraniczną i bezpieczeństwa (WPZiB), Rada przyjmuje decyzję w sprawie zawarcia umowy na wniosek Komisji jako negocjatora.

Biorąc pod uwagę, że materialną podstawą prawną jest art. 16 ust. 2 i art. 85 TFUE, Rada ma przyjąć decyzję w sprawie zawarcia umowy po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego, zgodnie z art. 218 ust. 6 lit. a) TFUE.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji w sprawie zawarcia umowy jest art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) TFUE.

• Kompetencja Unii

Unia ma kompetencje do określania struktury, funkcjonowania oraz zakresu działań i zadań Eurojustu, a także do zapewniania zabezpieczeń w zakresie ochrony danych osobowych.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Rozporządzenie w sprawie Eurojustu określa szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania danych osobowych przez Eurojust poza UE. W art. 56 ust. 2 wymieniono sytuacje, w których Eurojust może zgodnie z prawem przekazywać dane osobowe organom wymiaru sprawiedliwości w państwach trzecich. Z przepisu tego wynika, że w przypadku

⁸ Komunikat Komisji – ProtectEU: Program zapobiegania terroryzmowi i zwalczania tego zjawiska, COM(2026) 101 final, 26.2.2026.

⁹ Komunikat Komisji w sprawie unijnej strategii zwalczania przestępczości zorganizowanej 2021–2025, COM(2021) 170 final z 14.4.2021.

¹⁰ Decyzja Rady 7047/20 z dnia 23 kwietnia 2020 r. i dokument Rady CM 2178/20 z dnia 13 maja 2020 r.

strukturalnego przekazywania danych osobowych Algierii przez Eurojust wymagane jest zawarcie wiążącej umowy międzynarodowej między UE a Algierią, przewidującej odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności i innych podstawowych praw i wolności osób fizycznych. Zgodnie z art. 3 ust. 2 TFUE Umowa wchodzi zatem w zakres wyłącznej kompetencji zewnętrznej Unii. W związku z tym niniejszy wniosek nie podlega ocenie zgodności z zasadą pomocniczości.

- **Proporcjonalność**

Cele Unii w odniesieniu do niniejszego wniosku przedstawione powyżej można osiągnąć jedynie poprzez zawarcie wiążącej umowy międzynarodowej przewidującej niezbędne środki współpracy przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniej ochrony praw podstawowych. Postanowienia Umowy ograniczają się do tego, co jest konieczne do osiągnięcia jej głównych celów. Jednostronne działania państw członkowskich wobec Algierii nie stanowią alternatywy, ponieważ Eurojust odgrywa wyjątkową rolę. Jednostronne działania nie zapewniłyby również wystarczającej podstawy współpracy wymiarów sprawiedliwości między Eurojustem a państwami trzecimi i nie zapewniłyby niezbędnej ochrony praw podstawowych.

- **Wybór instrumentu**

Zgodnie z art. 56 rozporządzenia w sprawie Eurojustu w przypadku braku stwierdzenia odpowiedniego poziomu ochrony Eurojust może dokonywać strukturalnego przekazywania operacyjnych danych osobowych do państwa trzeciego wyłącznie na podstawie umowy międzynarodowej zawartej na podstawie art. 218 TFUE, która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych (art. 56 ust. 2 lit. c)). Zgodnie z art. 218 ust. 6 TFUE Rada upoważnia w drodze decyzji do podpisania takiej umowy.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Nie dotyczy.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

W procesie negocjacji Komisja nie korzystała z usług ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Nie dotyczy.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Nie dotyczy.

- **Prawa podstawowe**

Wymiana danych osobowych i ich przetwarzanie przez organy państwa trzeciego dotyczy podstawowych praw do prywatności i ochrony danych. W tym względzie Umowa zapewnia

stosowanie odpowiednich zabezpieczeń w odniesieniu do danych osobowych przekazywanych na podstawie samej Umowy, zgodnie z prawem Unii.

W szczególności rozdział II przewiduje ochronę danych osobowych. Na tej podstawie w art. 10–20 ustanowiono przepisy, które przewidują zasady ochrony danych (w tym ograniczenie celu i minimalizację danych), zabezpieczenia dotyczące przetwarzania szczególnych kategorii danych, obowiązki mające zastosowanie do administratorów (w tym dotyczące zatrzymywania, prowadzenia rejestrów, bezpieczeństwa danych oraz w odniesieniu do dalszego przekazywania), egzekwowalne prawa indywidualne (w tym dotyczące dostępu i sprostowania) oraz sądowe środki zaskarżenia i niezależny nadzór, ponieważ z każdej strony co najmniej jeden niezależny organ publiczny odpowiedzialny za ochronę danych (organ nadzorczy) nadzoruje wdrażanie Umowy w celu ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych.

Zgodnie z prawem Unii wykonywanie niektórych praw indywidualnych można ze względu na ważny interes publiczny opóźnić, ograniczyć lub można odmówić ich wykonywania wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne i proporcjonalne, przy uwzględnieniu podstawowych praw i interesów osoby, której dane dotyczą, w szczególności w celu zapobieżenia szkodzie dla toczących się postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżenia w sprawach w toku.

Art. 10 ust. 6 Umowy gwarantuje, że żadne informacje wymieniane w ramach Umowy nie mogą być wykorzystywane w związku z karą śmierci lub ogólnie pogwałceniem praw człowieka.

Zgodnie z art. 31 ust. 3 Umowy nie ma ona zastosowania, dopóki obie strony nie powiadomią się wzajemnie o wypełnieniu zawartych w niej zobowiązań, w tym zobowiązań związanych z ochroną danych osobowych, oraz nie przyjmą swoich wzajemnych powiadomień. Ponadto, aby dodatkowo wzmocnić zabezpieczenia służące ochronie danych osobowych, art. 34 ust. 4 Umowy stanowi, że strona może odroczyć przekazywanie danych osobowych do czasu, aż druga strona nie uwzględni w prawie i nie zacznie wdrażać zabezpieczeń i obowiązków określonych w rozdziale II Umowy (Wymiana informacji i ochrona danych).

Umowa gwarantuje również, że wymiana danych osobowych między Eurojustem a Algierią będzie spójna z zasadą niedyskryminacji i art. 52 ust. 1 Karty, które zapewniają, aby ingerencje w prawa podstawowe gwarantowane na mocy Karty ograniczono do tego, co jest konieczne, aby zrealizować cele interesu ogólnego, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Nie ma potrzeby opracowania planu wdrożenia, ponieważ Umowa wejdzie w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym Unia Europejska i Algieria powiadomią się wzajemnie o zakończeniu odpowiednich procedur.

Jeżeli chodzi o monitorowanie, Unia Europejska oraz Algieria przeprowadzają wspólny przegląd wykonania Umowy rok po rozpoczęciu jej stosowania, a następnie w regularnych

odstępach czasu, a także wówczas, gdy zażąda tego jedna ze stron i obie podejmą taką decyzję.

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

W art. 1 zawarto definicje ważnych terminów stosowanych w Umowie.

W art. 2 zdefiniowano cel Umowy.

W art. 3 zdefiniowano zakres obowiązywania Umowy.

W art. 4 nakłada się na Algierię obowiązek wyznaczenia co najmniej jednego punktu kontaktowego w jej właściwych organach krajowych, który nie może być tożsamy z prokuratorem łącznikowym. Punkt kontaktowy wyznacza się także w sprawach związanych z terroryzmem.

W art. 5 przewidziano oddelegowanie prokuratora łącznikowego do Eurojustu.

W art. 6 określono warunki udziału prokuratora łącznikowego i przedstawicieli Algierii w posiedzeniach operacyjnych i strategicznych Eurojustu.

W art. 7 przewidziano możliwość oddelegowania przez Eurojust sędziego łącznikowego do Algierii.

Art. 8 stanowi, że Eurojust może wspierać Algierię w tworzeniu wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i może zostać poproszony o udzielenie pomocy finansowej lub technicznej.

W art. 9 określono cele przetwarzania danych na podstawie Umowy.

W art. 10 wymieniono ogólne zasady ochrony danych mające zastosowanie na mocy Umowy i ustanowiono zakaz wykorzystywania danych przekazywanych na mocy Umowy w związku z karą śmierci lub naruszeniami praw człowieka.

Art. 11 gwarantuje dodatkowe zabezpieczenia dotyczące przetwarzania szczególnych kategorii danych osobowych i różnych kategorii osób, których dane dotyczą.

W art. 12 wprowadzono ograniczenia dotyczące w pełni zautomatyzowanego podejmowania decyzji z wykorzystaniem danych osobowych przekazywanych na podstawie Umowy.

W art. 13 ograniczono wtórne przekazywanie otrzymanych danych osobowych.

W art. 14 przewidziano prawo dostępu, w tym prawo do uzyskania potwierdzenia, czy dane osobowe osoby, której dane dotyczą, są przetwarzane na podstawie Umowy, a także uzyskania podstawowych informacji na temat przetwarzania.

W art. 15 przewidziano prawo do sprostowania, usunięcia i ograniczenia przetwarzania, pod pewnymi warunkami.

Art. 16 przewiduje powiadomienie o naruszeniu ochrony danych osobowych mającym wpływ na dane osobowe przekazane na podstawie Umowy, co zapewnia, aby odpowiednie właściwe organy bezzwłocznie powiadamiały siebie nawzajem i swoje odpowiednie organy nadzorcze o takim naruszeniu, oraz wprowadzały środki łagodzące ewentualne szkodliwe skutki tego naruszenia.

Art. 17 przewiduje zawiadomienie osoby, której dane dotyczą, o naruszeniu ochrony danych osobowych, które może mieć poważny wpływ na prawa i wolności tej osoby.

Art. 18 zawiera postanowienia dotyczące przechowywania, weryfikacji, poprawiania i usuwania danych osobowych.

Art. 19 nakłada wymóg prowadzenia ewidencji zbierania, modyfikowania, ujawniania, w tym wtórnego przekazywania, łączenia, usuwania danych osobowych lub dostępu do nich.

Art. 20 określa obowiązki dotyczące bezpieczeństwa danych oraz przewiduje wdrożenie środków technicznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych podlegających wymianie na podstawie Umowy.

Art. 21 zawiera wymóg skutecznego nadzoru i egzekwowania zabezpieczeń określonych w Umowie, zapewniając istnienie niezależnego organu publicznego odpowiedzialnego za ochronę danych (organ nadzorczy), który będzie nadzorował kwestie mające wpływ na prywatność osób fizycznych, w tym przepisy krajowe, które na podstawie Umowy mają znaczenie dla ochrony podstawowych praw i wolności tych osób w kontekście przetwarzania danych osobowych.

Art. 22 przewiduje sądowe środki odwoławcze, co zapewni, aby osoby, których dane dotyczą, miały prawo do skutecznego sądowego środka zaskarżenia w przypadku naruszenia praw i zabezpieczeń uznanych w Umowie, wynikającego z przetwarzania danych tych osób.

W art. 23 przewidziano publikację danych kontaktowych i dokumentu określającego zabezpieczenia mające zastosowanie do danych osobowych na podstawie Umowy.

W art. 24 przewidziano poufność informacji wymienianych między właściwymi organami Algierii i Eurojustem.

Art. 25 stanowi, że wymiana i ochrona informacji niejawnych UE i szczególnie chronionych informacji jawnych UE są regulowane uzgodnieniem roboczym w sprawie poufności zawartym między Eurojustem a właściwymi organami Algierii.

Art. 26 dotyczy odpowiedzialności właściwych organów. Właściwe organy ponoszą odpowiedzialność m.in. za wszelkie szkody wyrządzone osobie fizycznej w wyniku błędów prawnych lub faktycznych w wymienianych informacjach.

Art. 27 stanowi, że co do zasady każda ze stron pokrywa własne wydatki związane z wykonaniem Umowy.

W art. 28 przewidziano zawarcie wykonawczych umów roboczych między Eurojustem a ministerstwem sprawiedliwości Algierii.

Art. 29 zawiera postanowienia dotyczące powiadomień o środkach przed wykonaniem Umowy.

W art. 30 przewidziano powiadomienie organu nadzorczego odpowiedzialnego za nadzorowanie i zapewnienie zgodności z wykonaniem Umowy.

W art. 31 ustanowiono zasady i daty wejścia w życie i rozpoczęcia stosowania Umowy.

W art. 32 określono sposób dokonywania zmian w Umowie.

Art. 33 zawiera postanowienia dotyczące przeglądu i oceny stosowania Umowy.

W art. 34 przewidziano mechanizm rozstrzygania sporów i warunki zawieszenia Umowy.

Art. 35 zawiera warunki rozwiązania Umowy.

W art. 36 określono sposób dokonywania powiadomień na podstawie Umowy.

W art. 37 określono relacje Umowy względem innych instrumentów międzynarodowych, co zapewni, aby Umowa nie naruszała postanowień prawnych w odniesieniu do współpracy sądowej przewidzianej we wszelkich traktatach, umowach lub ustaleniach między Algierią a dowolnym państwem członkowskim Unii Europejskiej ani nie wpływała na te postanowienia.

Zdanie końcowe odnosi się do tekstów autentycznych.

- **Tekst umowy i powiadomienia**

Tekst Umowy przedkłada się Radzie wraz z niniejszym wnioskiem.

Zgodnie z Traktatami dokonanie w imieniu Unii powiadomienia, o którym mowa w art. 31 ust. 2 umowy, w celu wyrażenia zgody Unii na związanie się umową, należy do Komisji,

Zgodnie z Traktatami również Komisja dokonuje powiadomień, o których mowa w art. 31 ust. 3 umowy,

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 ust. 2 oraz art. 85 w związku z jego art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) ppkt (v) i art. 218 ust. 7,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego¹,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 47 i 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727² stanowią, że Eurojust może nawiązywać i prowadzić współpracę z organami państw trzecich w oparciu o strategię współpracy.
- (2) Zgodnie z art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) 2018/1727 Eurojust może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego między innymi w oparciu o umowę międzynarodową między Unią a tym państwem trzecim na podstawie art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), która przewiduje odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych.
- (3) Zgodnie z decyzją Rady (UE) [XXXX]³ Umowę między Unią Europejską a Algierią o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierii właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych („Umowę”) podpisano dnia [XX.XX.XXXX], z zastrzeżeniem jej zawarcia.
- (4) Umowa umożliwia przekazywanie danych osobowych między Eurojustem a właściwymi organami Algierii w celu zwalczania poważnej przestępczości i terroryzmu oraz ochrony bezpieczeństwa Unii i jej obywateli.

¹ Zgoda z dnia [XXX] (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 138).

³ Decyzja Rady (UE) [XXX] z dnia XX.XX.XXXX r. w sprawie podpisania Umowy między Unią Europejską a Algierską Republiką Ludowo-Demokratyczną o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych.

- (5) Umowa zapewnia pełne poszanowanie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej⁴, w szczególności prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, zapisanego w art. 7, prawa do ochrony danych osobowych, zapisanego w art. 8, oraz prawa do skutecznego środka prawnego i dostępu do bezstronnego sądu zapisanego w art. 47 Karty. W szczególności Umowa zawiera odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych osobowych przekazywanych przez Eurojust na podstawie Umowy.
- (6) Zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE Rada powinna upoważnić Komisję do zatwierdzania w imieniu Unii zmian w załącznikach I, II i III do Umowy, do uzgodnienia warunków dalszego wykorzystywania i przechowywania informacji, które zostały już przekazane przez Strony na podstawie Umowy, oraz do aktualizacji informacji o adresacie powiadomień.
- (7) Irlandia jest związana rozporządzeniem (UE) 2018/1727 i w związku z tym uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji.
- (8) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (9) Europejski Inspektor Ochrony Danych wydał opinię [xxx] w dniu [xx.xx.xxxx] r.
- (10) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się Umowę między Unią Europejską a Algierią o współpracy między Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) a organami Algierii właściwymi w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych („Umowa”).

Artykuł 2

1. Do celów art. 32 ust. 2 Umowy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w sprawie zmian załączników I, II i III do Umowy, jest zatwierdzane przez Komisję po konsultacji z Radą.
2. Do celów art. 35 ust. 3 Umowy Komisja jest upoważniona do uzgodnienia warunków dalszego wykorzystywania i przechowywania informacji, które zostały już przekazane przez Strony na podstawie Umowy.
3. Do celów art. 36 ust. 2 Umowy Komisja jest upoważniona do aktualizowania informacji o adresacie powiadomień po konsultacji z Radą.

⁴ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*